

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 23 Kwietnia r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 14 kwietnia.

Przez Najwyższy reskrypt z dnia 16 lutego, rządywisty radca stanu, cywilny gubernator wojenny, *Soncow*, mianowany kawalerem orderu s. *Anny* pierwszej klasy.

Przez Najwyższy reskrypt z dnia 7 kwietnia Marszałek dworu J. C. M. *Naryszkin*, udarowany brylantowanymi znakami orderu s. *Anny* i klasy.

W liczbie mianowanych kawalerami s. *Włodzimierza* 4tej klasy, znajdują się: prezydeni sądów powiatowych ziemskich: wileńskiego *Michał Sawicki*, zawileyskiego *Wincenty Dowgiałło*; deputat kijowskiego sądu głównego 1go departamentu *Antoni Malewski*; gubernii grodzieńskiej prezydenci sądów: nowogrodzkiego grodzkiego *Ignacy Tuhanowski*, brzeskiego granicznego *Kajetan Niemcewicz*, lidzkiego grodzkiego sędzia *Leopold Szyzko*; sędziowie sądów granicznych: prużańskiego *Bruno Pusłowski* i *Jan Kraszewski*, słonimskiego, *Adam Jełec* i wolkowskiego *Xawery Krzywicki*.

Przez Najwyższy ukaz z dnia 30 marca, moskiewski marszałek gubernialny, radca tajny, *Xiąż Chowański*, przeznaczony do zasiadania w Rządzącym Senacie.

Najwyższym rozkazem tejże daty, moskiewski gubernator cywilny, rządywisty radca stanu, *Durassow*, naślaskawie mianowany radcą tajnym, i ma zasiadać w Rządzącym Senacie.

Liczący się w kawalerii półkownik, *Grzegorz Bezobrazow*, naślaskawie mianowany rzeczywistym radcą stanu, i naznaczony cywilnym gubernatorem moskiewskim.

D. 4 kwietnia. Zarządzający kommissyą moskiewskiego kommissoryackiego depozytey klasy *Pużiata*, najmłodszywie podniesiony do rangi 4tej klasy i naznaczony wice-dyrektorem departamentu kommissoryackiego, na miejsce jenerał-majora *Achtarumowa*, który zupełne ze służby uwolnienie otrzymał.

Kurs petersburski dnia 10 kwietnia: dukat holenderski nowy 11 r. 75 kop., stary 11 r. 50 k. Zmiana złota 2 r. 88 kop. Zmiana sr. 2 rub. 74 kop.

Nienustający dochód kommissyji umorzenia długów: 68 assygn. - po — — — 99½
68 brzęcząca monetą — — — 96½ } procentów
58 takąż - - - - - 80 }

KRÓLESTWO POLSKIE. (z Kurjera Warszawskiego.)

JO. Xiążę Namiestnik dziś rano wyjechał dla zwiedzenia Województw Augustowskiego i Płockiego: wrócić ma na dzień 6 maja.

Nazajutrz po sprowadzeniu zwłok s. p. Xięcia *Czartoryskiego* do Warszawy, odbyło się wielkie nabożeństwo żałobne w kościele s. Krzyża. Od samego ranaprzy wszystkich ołtarzach odprawiali się msze żałobne za duszę zmarłego, i śpiewane były wigilie przez wszystkie zakony. Wielką mszą żałobną odprawiał JW. Arcybiskup Prymas Królestwa Polskiego, a JW. Biskup Krakowski *Woroniec* miał stosowne dotego obrzędu kazanie. Wielki kondukt śpiewany był przez Arcybiskupa, i 4 Biskupów: *Woronicza*, *Praszmowskiego*, *Lewińskiego* i *Czyżewskiego*, a gdy już zwłoki zniesione zostały na wieczny spoczynek do podziemia, ra-

jeszoże W. *Miklaszewski*, radca del. adm. oddał w tkliwych wyrazach hold cnotom nieboszczyka. Wśród żałobnego nabożeństwa przeszło stu artystów muzycznych, pod dyrykcją JP. *Elsnera* exekwowało Rekwiem *Mozarta*. Kończemy na tém krótkim opisanu uroczystości, przy sprowadzeniu do Warszawy zwłok meza najzasłużniejszego i najwięcej kochanego, nim obszerny opis historyczny, prowadzenia zwłok jego od *Sieniawy* aż do Warszawy, czytelnikom naszym udzielony zostanie.

AUSTRYA:

Wiedeń dnia 19 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dzisiejszy Dostrzegacz Austriacki, na dowód fałszu wiadomości, umieszczonej w kilku zagranicznych dziennikach liberalnych, jakoby feldmarszałek porucznik, *Hrabia Tino*, udał się do konstytucjonistów w Katalonii, przytacza pismo tegoż feldmarszałka, podane do gazety medyolańskiej, a datowane w *Villanova* nad jeziorem *Como* d. 6 b. m., w którym powyższą wiadomość podłym, bezwstydnym fałszem nazywaj, oświadcza przytém, iż od r. 1814, za zezwoleniem N. Monarchy, bawi ciągle na łonie rodziny swojej, że na jego tylko rozkaz wezmie oręż, i że w usługach jego gotów jest przelać krew swoją, na dowód głębokiego uszanowania i niewygasłej wdzięczności za otrzymane dobrodziejstwa.

PRUSY.

Berlin dnia 22 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Xiążę *Kumberland* wyjechał stąd do *Neu-Strelitz*.

Odebrano tu wiadomość z prowincy nadrenskich, iż z powodu wojny między Hiszpanią a Francją, zboże znacznie podrożało; cena ostatniego wina poszła bardzo w górę.

NIEMCY.

Od brzegów Menu dnia 12 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Rząd wirtenberski domagał się zwrotu dział swoich, które podczas wojny rewolucyjnej francuskiej, sprowadzono z *Philipsburga* do *Moguncyi*. Z tego powodu kommissyja wojskowa w *Frankforcie*, załecila kommissyji miejscowej w *Moguncyi*, aby przestała opisanie dział niemieckich, które się tam znajdują. Okazało się, iż ogólnie jest 362 dział zagranicznych, a między niemi 348 niemieckich, lecz tylko 5 wirtenberskich. Kommissyja wojskowa przełczyła sejmowi związku niemieckiego, iż działa niemieckie wynoszą połowę dział będących w *Moguncyi*, i że jeżeli je oddać miano, wypadłoby postarać się o 300 lub 400 dział, dla opatrzenia try twierdzy.

W *Ludwigslust* odprawił się d. 11 b. m. wśród huku dział, chrzest nowo narodzonego syna W. Xiążęcia dziedzicznego. Dano mu imię *Fryderyk Franciszek Alexander*.

Kilku uczniów erlangenkich, którzy na publicznej ulicy w *Ebermanstadt* napastowali pewnego sędziego bawarskiego, tak dalece, iż nazajutrz leżeć musiał, schwytała żandarmerya i pod sąd oddała.

Od brzegów Menu dnia 13 kwietnia.

(z teyże gazety.)

Wypadek i koniec seymu badeńskiego sprawiły wielkie wrażenie w całym kraju. Rząd odebrał adreśsa z kilku gmin z oświadczeniem, iż są kontente z administracyi, i życzą, aby deputowanych woale nie zwolywano. Odbierając rząd Dziekania deputowanemu Fecht, okazał, iż z członkami strony opozycyjney, inaczej teraz myśli postępować, nie tak, jak dawniej.

W Kolmarze oprócz rogatki prowadzących do Bazylei, Ruffach i Bryzaku, zamknięto od niedawnego czasu wszystkie inne rogatki i postawiono na straży żandarmów, którzy ściśle pasporta podróżnych przeglądają. Krajowcy, chcący się udać z jednego miasta do drugiego, a niemający nowych przyzwoitych pasportów, bywają natychmiast prowadzeni do bióra policyi i ściśle badani. Oddział dragonii ma zawsze osiodłane konie, a liczne patrole, szczególnie w nocy, stoją po wszystkich ulicach.

Brema dnia 13 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrano tu urzędową wiadomość, iż hiszpański minister San Miguel, z rozkazu Monarchy swego, wyraźnie na piśmie oświadczył d. 16 marca Panu Frank, tymczasowie sprawującemu interesy miast anzeatyckich w Madrycie, iż zatargi między Hiszpanią i kilku Mocarstwami europejskimi, nie przerwą stosunków z wspomnionemi wolnemi miastami, których bandera będzie szanowaną we wszystkich portach hiszpańskich.

HISZPANJA.

Madryt dnia 1 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Stolica tutejsza doznaje spokoyności, lubo z powodu uzbrajań, ma podobieństwo do warsztatu broni. W okolicach pokazuje się często dowódcy rojalistów Ulman, który zajmując Murviedro, ma teraz 7,000 ludzi.

Wydane tu dziełko pod napisem: O odmianie konstytucyi, sprawia wielkie wrażenie na umyśle hiszpanów.

Deputowany Beltran de Lis otrzymał pozwolenie udania się do Walencyi, gdzie obeymie dowództwo nad gierillasami.

Oddział Bessieresa jest tak czynny, iż d. 25 z. m. 600 ludzi jego osadziło zamek królewski Prado o 2 mile stąd.

Nie potwierdza się pogłoska o poymaniu Hrabiego Amarante w Portugalii. Poraził on owszem d. 13 marca wojsko konstytucyjne, a jenerał Rego musiał się cofnąć ku Oporto, i zebrać oddziały swoje przy Amarante. Jenerał Rego sam to donosi i skarży się, iż odezwę Silveirasa uwodzą mieszkańców prowincyi Trasos-Montes; prosi o raz o przysłanie mu posiłków i obuwia. Wszakże gazeta, wychodząca w Oporto, donosi pod d. 24 marca, iż powstańcy, którzy się posunęli do Amarante, zostali pobici, i utracili 50 ludzi w zabitych, a 250 w jeńcach, poczem żołnierze na rękach zanieśli jenerała Rego do głównej kwatery.

Madryt dnia 2 kwietnia.

(z teyże gazety.)

Wyjeżdżając stąd Królowa, rzewne łzy wylewała, i zawsze trzymała chustkę przed oczyma. Została tu jeszcze nieustająca kommissya stanów.

Okrutny charakter Abisbula przeraża trwogą wszystkich tutejszych mieszkańców. Słychać jednak, iż główną kwaterę pierwszego wojska odwodowego przeniesie do Toledo, a Madryt zupełnie opuści.

Słychać o powstaniu rojalistów w Galicyi, i weysciu xiędza Meryno do Asturyi.

W tej chwili dowiadujemy się, iż Silveiras wszedł bez najmniejszego oporu do Oporto, co mogłoby bardzo zagrozić rewolucjonistom portugalskim.

Od granic hiszpańskich dnia 6 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Codzień posyła się z Bajonny 200 wozów z żywnością dla wojska francuzkiego: gdyż hiszpani wszelkie zapasy znad granicy uprowadzili. Kon-

stytucyonisci hiszpańscy ogłosiłi 3 prowincye biskayskie z żywności. Pierwszy odpor mają Jąd w okolicach Tudela, gdzie most nad Ebro oszańcowali. Twierdza Girona została zburzoną, a wszystkie sprzęty wojenne z niej wyprowadzono do Figueras i Barcellony. Jenerałowie piemontscy Regis i Ansaldi, którzy długo służyli w wojsku Napoleona, zostali umieszczeni, jako ochotnicy, przy głównym sztabie jenerała Miny. Posłaniec wyprawiony przez jenerała Minę do dowódcy w Urgelu, umknął do Francyi, i władzom francuzkim oddał listy, które wiozł. Dwie fregaty francuzkie krążą przy uściu Guadalquivir, odległym o 6 mil od Sewilli. Gdyby się Król hiszpański mógł tam dostać, przyjeliby go francuzi. Zdaje się, iż żadna gazeta hiszpańska nie będzie wpuszczona do Francyi. W tych dniach zabrano wiele gazet, a między innemi 12 numerów dziennika pod napisem Dostrzegacz hiszpański.

Dwa okręty z piasrami hiszpańskimi zawinęły z Londynu do Bajonny dla bankiera Rothschilda, który obowiązał się posłać tam 18 mil. pieniędzmi hiszpańskimi.

Pan Ouvard, bankier dawniejszey rejencyi urgelskiej, przybył do Bajonny.

Listy z Madrytu donoszą o przybyciu tam 130 oficerów, którzy chcą dowodzić oddziałami gieryllasów.

Hiszpani, którzy oycyznę swoją opuścili, twierdzą, iż rojaliści zdobyli Pampelunę, Wittorię i Walencyę, i że Król odzyskał wolność w Sierra Morena.

Gazeta Ryska Zuschauer, donoszący o weysciu woysk francuzkich do Hiszpanii, daley zawiera: Wnet hiszpańskie wojsko, stojące na wzgórkach Marcial i Irun poczęło się cofać, a kompania francuzów wsiała na czołna, dla wspierania przechodu woysk przez rzekę, a wtedy i trapiста się przylączył. Stał most w kilku godzinach, a d. 7 przeszedł regiment, do którego przybyła deputacya z Irun, z oświadczeniem, iż wojsko z miasta wyszło, i że się ono poddaje, poczem Irun zajęte zostało. D. 8 przyszedł Xiążę Angouleme z 6cią regimentami do Irun (miasteczka około 3000 mieszkańców) i kazał osadzić Fuentarabia (2000 mieszkańców, mały port). Wszystkiego miało przeysć 25,000 ludzi, a d. 10 16 000 nadejdzie. Wojsko idzie w kierunku ku Tolozie, i twierdzom Pampluna i S. Sebastian. To wojsko ma osadzić całą Nawarrę i Biskaję, a proboszcz Merino przebił się aż do Asturyi. D. 18 marszałek Moncy ma wkroczyć do Katalonii i może nie znajdzie oporu: bo Mina cofnął się ku południowi i wysłał mocną dywizyę do Walencyi, dla przytłumienia tamiecznych przedsięwzięć wojska wari. Walencya jest w stanie oblężenia, a Galicya w zaburzeniu. Ponieważ hiszpańskie prowincye pozbawione są wszelkiej żywności, francuzkiemu zatem wojsku mają być codzień nadsyłane 200 wozów z żywnością, okoliczność, na której hiszpani polegają, a która gierillasów wkrótce do czynności pobudzi. Z hiszpańskiej strony oba wojska odwodowe pod Abisbalem i Balla teros ogłoszone zostały za działające. Pierwsze było jeszcze w Madrycie, ale słychać, że główną kwaterę przeniesie do Toledo, za zbliżeniem się francuzów. Tym czasem objął on naczelne dowództwo w prowincyach Estremadurze i Walencyi.

Posel portugalski w Paryżu prosił o pasport, a Król portugalski potwierdził traktat przy mierza z Hiszpanią.

W Portugalii Hrabia Amarante, o którym pisano, że jest poymany, miał wkroczyć do Oporto bez oporu.

Jenerał Wilson zawarł umowę z hiszpańskim rządem, i wnet wsiądzie na okręty z 3000 ludzi; skoro parlament zniesie zakaz słuzenia w obcym wojsku.

FRANCYA.

Paryż dnia 11 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrano tu przez telegraf dwie następujące wiadomości od wojska:

Bajonna dnia 8 kwietnia o godzinie 11 zrana.

„Xiążę *Angouleme* przeszedł d. 7 b. m. zrana rzekę *Bidasoa*; główna jego kwatera jest w *Irun*, gdzie mieszkańcy przyjęli go z okrzykiem: *Niech żyje Król! Niech żyje Xiążę Angouleme!* „

Bajonna 8 kwietnia o godzinie 6 wieczorem.

„Xiążę *Angouleme* kazał osadzić twierdzę *Isabella*. „

Posel Portugalski przy dworze tutejszym odebrał (jak wiadomo) rozkaz od stanów lizbońskich, aby wyjechał z *Paryża*, skoro Francya wyda wojnę Hiszpanii. Gdy zaś odezwę Xiążęcia *Angouleme* do narodu Hiszpańskiego poczytał za wypowiedzenie wojny, żądał więc pasportu, który mu dano. Dziennik *Biała Chorągiew* czyni uwagę, iż za przybyciem do *Lizbony* zostanie całą budowę rewolucyjną *Sepulveda* i spółników jego obaloną, lub przynajmniej bliską upadku.

Lord *Sommerset*, który tu przybył z *Madrytu*, oświadczył, iż rząd hiszpański nie myśli czynić żadnej zmiany w konstytucyjnym swoim systemacie.

Policya podwoiła baczność swoją w *Kolmar*, i nawiąsley przegląda pasporta. W *Strazburgu* oddalono wielu urzędników policyjnych.

Rozbojnicy na wyspie *Korsyce* do tego stopnia zuchwałość swoją posunęli, iż kilku z nich wydało z głównej swojej kwatery w *Rostonico* odezwę do stojącego tam batalionu wołytyzerów, zachęcając go do buntu.

Pan *Martinoille*, naczelny wydawca Dziennika *Biała Chorągiew*, przestał się trudnić tym dziennikiem. Teraźniejszy jego wydawcy, oświadczyli w tej mierze, iż od d. 15 listopada Dziennik *Biała Chorągiew* trzy razy odmieniał swój sposób pisania, i że ten, którego odtąd trzymać się będą, żadnej już nie dozna odmiany.

Paryż dnia 12 kwietnia.

D. 10 b. m. o godzinie 8 zrana, a potem znowu przed południem pracował Król Jmć z Hrabią *Digeon*, ministrem wojny; później zaś z Hrabią *Villele*. O godzinie 3 po południu przejechał się Monarcha w otwartym powozie do przedmieścia *St. Honoré*. Wszędzie lud witał go radośnemi okrzykami.

Złaje się, iż Xiążę *Angouleme* w pięknej porze roku zwiedzi kilka miast południowej Francyi. Ma się udać do *Pau*, *Barege* i *Tulazy*.

Król Jmć złożył z urzędu Pana *Kerras*, mera w *Brest*, który wydał odezwę z powodu kłutni między tamecznymi mieszkańcami a żołnierzami szwajcarskimi.

P. *Ouvrard* został d. 6 b. m. mianowany jenerałem dostawcą żywności dla wojska Pirenejskiego.

Liberalisci (pi ze Dziennik *Gwiazda*) zaczęli znowu swoje intrygi, głosząc, iż wojsko francuzkie nieprzeszło rzeki *Bidasoa*, iż hiszpani dali mocny odpor, i t. d. Pośpieszamy zaspokoić tych, których takie wieści zatrwożyć mogły. Wojsko francuzkie przeprawiło się przez *Bidasoa*, i wkrótce zapewne dowiemy się o wejściu Xiążęcia *Angouleme* do *Pampeluny*. Cała *Nawarra* wzięła się do broni przy okrzykach: *Niech żyje Król!*

W mieście *St. Chamas* trzy młyny prochowe wyleciały na powietrze. Nikt jednak z ludzi nie utracił życia.

Czytamy w jednym z tutejszych dzienników, iż *Margrabia Montchenu*, który w roku 1816 został mianowany kommissarzem francuzkim na wyspie *S. Heleny*, siedzi w więzieniu *S. Pelagii* za dług wynoszący 100,000 franków.

Od granic francuzkich 9 kwietnia.

List pisany d. 7 b. m. z *St. Jean de Luz* głównej kwatery pierwszego korpusu wojska francuzkiego w Hiszpanii, wyraża: „Pierwszy korpus wojska przeszedł dziś oświecie rzekę *Bidasoa*, po moście tytowym, pod dowództwem jenerała *Tirlit* przy *Labatie*. Gdy jazda przeszła przez wspomnianą rzekę, zaraz przednia straż udała się ku *Irun*, a piechota przeprawiła się na statkach. Hiszpański pólk *jedności* który spokojnie patrzył na nierozsądne przedsięwzięcie zbiegów francuzkich i włoskich, cofnął się ku *St. Sebastian*, i opuścił oszańcowane sta-

nowisko pod *Irun*. Xiążę *Angouleme*, na czele wojska swego przeszedł *Bidasoa*, a lud hiszpański, sprzykrzywszy sobie jazdę rewolucyjną, przysmował go z radością. Pierwsza dywizya korpusu marszałka Xiążęcia *Reggio*, ciągnie do *Oyarsan* drogą ku *Tolozie*. Przednia straż posunęła się do *Ernani*. Dywizya jenerała *Bourke* otoczyła *St. Sebastian* i osadził ważny port *Los Passages* tudzież *Fuentarabia*. Rozmaite oddziały hiszpańskie z *Irun*, *Oyarsan* i *Ernani*, weszły do *St. Sebastian*; zdaje się jednak, iż osada tameczna nie wynosi więcej nad 1,500 lub 1,800 ludzi. Dywizya jenerała *Obert* stoi w salaszach za *Oyarsan*. Drugi korpus nadejdzie za pierwszym.

Gazeta *Kuryer Warszawski* zawiera z *Paryża*: Wiadomości o armii francuzkiej, będącej już na ziemi hiszpańskiej, codziennie dochodzą do *Paryża*. Ostatnią następującą: wojsko jest ożywione najsłabszym duchem; i pragnie uścić nadzieję Króla, rządzącego przywrócić pożądaną spokojność w sąsiedzkim narodzie. Karność panuje dokładna i nikt nie ma przyzwolenia narzekać na żołnierza. Brygada przednia strazy, pod dowództwem jenerała *Walen* posunęła się przez *Toll* zęno i marszu, pierwsze straż dywizyjne stoją pod *St. Sebastian*. Z dywizyi jenerała *Bourke* wysłano parlamentarza do przedniej strazy hiszpańskiej, lecz zamiast przyjęcia go, wystrzelono: po takim niezgodnym z prawami wojennymi postępku, natychmiast francuzi osadzili wzgórze znacznemi oddziałami, i wygarnęli hiszpanów z ich dotychczasowego stanowiska. Żołnierze francuzcy z największą niecierpliwością pragnęli rozpocząć ogólną walkę, ledwo jenerałowie zdolali wstrzymać powszechny zapal: gdyż z planu jeszcze nie wypadło tej walki rozpocząć. Jenerał *Bourke* zaawszy inne stanowisko, wysłał do hiszpanów drugiego parlamentarza, który nakoniec przyjętym został; po jego powrocie na nowo taż dywizya zaczęła się ucierać z nieprzyjacielem, którego pobila i zajęła najsłabsze miejsce; w godzinę potem hiszpani przedsięwzięli nową utarczke, mieli 3 bataliony i 15 armat, lecz jenerał francuzki *Abignac*, z kilku batalionami odparł ich do miasta. Francuzi walczyli z nieustraszoną odwagą, wołając: *Niech żyje Król! Sześćgólnicy* zasłużyli na pochwałę i duplikat *Lahet* adutant Xiążęcia *Angouleme*, szef batalionu *Degay* i kapitan *Dursier* od inżynierów. Ze strony francuzkiej legło i ranionymi zostało 20 wojowników, strata w wojsku hiszpańskim w dwóch krotnej walce jest nierównie większą. Główna kwatera francuzów d. 13 kwietnia będzie w *Ernani*. Xiążę *Angouleme* ma rozdąć nagrody i odzoby oficerom i żołnierzom, którzy w tych walkach zasłużyli na nie. Ustanowił tenże Xiążę dla Hiszpanii prowizoryjną juntę pod prezydencją jenerała *Egujo*. D. 13 słychać było pod *St. Sebastian* mocne strzelanie, zasła tam zapewne ważna utarczka, o której jeszcze nie ma pewnych doniesień. Francuzi przez rzekę *Bidasoa* przeszli z łatwością, gdyż woda tak była małą, że nawet nie potrzebowano mostów. Nowy korpus francuzki pod dowództwem marszałka *Moncey*, wkroczy do Hiszpanii d. 18 kwietnia i połączy się z rojalistami, będącymi pod wodzą Barona *Eroles*; te połączone wojska mają się składać z 40,000 ludzi, gdy hiszpani pod jenerałem *Mina* ledwo mają 15,000.

Paryż, dnia 13 kwietnia.

(z *Gazety Pruskiej Stanu*)

Dnia 10 b. m. zebrało się świetne towarzystwo u Xiążęcia Orleańskiego, na którym różne ręczne roboty Xiążniczki królewskiej i pierwszych dam dworu przez loteryę na rzecz ubogich, przedawane były. Xiążę Orleański d. 19 przeniósł się do zamku *Neuilly*, i przez wiosnę z familią swą w nim mieszkać będzie.

Postanowienie królewskie z d. 10 zawiera: 1) Każdy francuz, który za zezwoleniem Króla Jmci służył hiszpańską przyjaźń, a teraz jako wojskowy przeciw Francyi lub jej sprzymierzonym walczy; ma niezwłocznie do Francyi powrócić. 2) Każdy francuz, który nieotrzymawszy pozwolenia przyymować służbę w obcym wojsku, a teraz rzeczywiście się w niem znajduje, ma niezwłocznie do

kraju powrócić. 3) Każdy francuz, któryby po rozpoczęciu się kroków nieprzyjacielskich jeszcze pozostał w korpusach działających przeciw francuzom i ich sprzymierzonym, będzie sądzony według surowości prawa; a jeśliby nie został poymany, będzie sądzony zaocznie.

Dzisiejszy *Monitor* zawiera prawo, według którego mają być powołani do służby szeregowi i podoficerowie, którzy w przeszłym roku służbę zakończyli. Prawo to datowane jest dnia 10 b. m. i kontrasygnowane przez PP. *Peyrrouet* i *Digeon*. Według innego szczególnego urządzenia pod d. 11, wspomnieni żołnierze mają być przesłani do rozmaitych pieszych zasobów, jako weterani. Rozdzielenie odbędzie się według postanowienia ministra wojny; ci którzyby niechcieli stawać, mają być karani według prawa na zbłęd.

W *Bordeaux*, znaleziono u pewnego *Poudioz*, krawca, pak drukowanych karteczek z napisem: niech żyje wolność, niech żyje rzeczpospolita! Te kartki krążyły już po wielu rękach; a gdy autora ich nie wysledzono, policja kazala tego krawca aresztować. W jego mieszkaniu znaleziono mnóstwo tych kartek. Nie ma potrzeby, wyraża tu pewny list prywatny, czynić uwagi, ażeby kiedykolwiek nieukontentowanym się udało zamieszać publiczną spokojność, zważając od tego czasu, kiedy wierni mieszkańcy *Bordeaux*, wespół między sobą mają najdroższy i najświętszy zakład.

Listy z *Montpellier* donoszą o zaszłym tam powstaniu w więzieniach, które jednak nie miało złych wypadków.

ANGLIA.

Londyn dnia 8 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

P. *Croker*, wyjechawszy ztąd w końcu zeszłego tygodnia, bawi w *Paryżu*. Słychać, iż został wysłany, z powodu ukazania się floty francuzkiej w Indjach Zachodnich.

Wczora wieczorem wyprawiono ztąd gońca do *Paryża*, i tegoż dnia w nocy przybył tu nadzwyczajny gońiec z *Madrytu*.

Jedna z tutejszych gazet donosi, iż w *Calais*, uwięziono niedawno pannę, która wiozła tajną korespondencją, i przy której między innemi znaleziono list od P. *Lafitte* do Pana *Roberta Wilson*.

Zdaje się, iż statki pocztowe wypływać będą w oznaczonych dniach z Anglii do *Korunny*.

Oficerowie morscy wszelkiego stopnia, odwieźdli dziś Lorda *Melville*. Słychać, iż odbiorą rozkaz udania się wkrótce na okręty swoje.

Włościanie w Hrabstwie irlandzkim *Cork*, katolicy, zaczęli przerywać nabożeństwo protestantom.

Odebrano tu z *Lizbony* wiadomość pod d. 19 marca, iż przednia straż jenerała *Rego* została pobita; lecz posiłki spieszą do korpusu tego jenerała.

Dnia 11 kwietnia.

Tutejsza gazeta umieściła list prywatny z *Paryża* pod dniem 8 kwietnia, który wyraża: „Konsul nasz, wyjechawszy dnia 26 z. m. z *Madrytu*, przybył do tutejszej stolicy. Wystawia smutny obraz stanu wojska konstytucyjnego w Hiszpanii. Na całej drodze z *Madrytu* do granicy znalazł mało wojska, co też i Lord *Somerset* potwierdza. Wojsko, które Królowi *Ferdynandowi VII* w podróży towarzyszy, jest po większej części przeznaczone przeciwko *Rojaliściom* w tamecznej okolicy. Przed wyjazdem rzezonego konsula z *Madrytu*, *Rojaliści* osadzili zamek królewski *Prado* i ztąd zagrażali stolicy. *Abisbal* czynił wszystko, co tylko mógł, dla wzbudzenia zapału mieszkańców, i urządzenia zbrojnej siły; lecz skutek mało lub wcale nie odpowie-

dział usiłowaniom jego. Tak więc wojsko francuzkie bez oporu weszło do *Madrytu*, i nastanowił tam rząd hiszpański, który zajmie się administracją zdobytych prowincyi, i przy którym będą postawieni wielkich Mocarstw lądowych. Wojsko konstytucyjne ma po większej części stać w *Katalonii* i południowych prowincjach.

Na wczorajszej sesyi Izby niższej półkownik *Davies* zapytał się P. *Canning*, czyli dnia 14 b. m. przy złożeniu obiecanych pism, wystawi obraz polityki angielskiej? Twierdził, iż lepiej byłoby wstrzymać ten obraz do dni kilku. Odpowiedział P. *Canning*: „Składając według rozkazu królewskiego zapowiedziane pisma urzędowe, mam oraz zamiar, dać ogólny rys polityki, której rząd angielski trzymał się w ciągu ostatnich układów na stałym lądzie. Daleki od myśli, aby przez to Izba była w jakim kłopotcie, sądzę owszem, iż ta droga jest najstosowniejszą i najdogodniejszą. Dotąd zwyczajnie rząd wia- dy tylko udzielał pisma urzędowe; kiedy chciał uczynić wniosek opierający się na nich; teraz jest inaczej. Żaden bowiem wniosek nie będzie uczyniony, co jednak nie przeszkodzi nikomu z członków Izby, aby zdanie swoje o tych pismach przedzedy lub później oświadczył. Gdy dawniej rząd podawał pisma urzędowe względem odbywanych układów, już układy te kończyły się wypowiedzeniem wojny, a rząd ogłaszał parlamentowi, narodowi i światu okoliczności, które wojnę spowodowały. Ostatnie zaś układy, nie miały tego wypadku, a wystawić się mający obraz, zastąpi oświadczenie ze strony rządu. Obraz ten, o którym zawczasie nie chcę mówić, będzie prostym i otwartym, z wolnością dla każdego członka, aby przeciwko niemu, lub przeciwko polityce rządowej zdanie swoje oświadczył. Jeszcze raz powtarzam, iż taka droga jest dla wszystkich stron najdogodniejsza.“ Wniósł potem P. *Newport*, aby w Irlandyi zniesiono opłatę za pierwszy rok beneficjów duchownych, co jednak większością kresk odrzucono.

TURCJA.

(z *Gazety Ryżk. Zuschauer*.)

Nayważniejszem zapewne dla greków jest zdarzeniem, przyjacielskie uczucia, które rząd angielski na wyspie *Korfu* okazał; lecz i zkadnadszczęście się do nich uśmiecha. Flota grecka obległa *Tripolis*. *Tunis* i *Algier* odwołały swe kontingensa (jeśli one są jeszcze) od floty tureckiej; a Egiptskie kontingensa zpod *Kandyi* do *Alexandryi* przybyły w takim stanie, iż z trudnościąby mogły nanowo wypłynąć. *Tessalia* wolna jest od wojsk tureckich aż do *Laryssy*, i może zgromadzać wojska dla uderzenia na nią. *Macedonia* nawet, do której się wojska tureckie cofnęły, jest zagrożoną. Grecy opanowali nayważniejszą wyspę *Thaso*, przy uysciu odnogi, *Contessa*, dokąd drzewo dla tureckiej floty się spławia, a zkad do *Macedonii* łatwo wylądować można. U spodu góry *Athos*, między *Seres* i *Saloniki*, wysadzili grecy na ląd znaczne oddziały wojska.

Brzed *Patras* *Kolokotroni* dalsię namówi do rezeymu, po którym 4 kwietnia twierdza miała się poddać, jeśli posiłki nie nadejdą; ale tureczyn korzystał z tej okoliczności: napadł na greków spokojnych, i wypędził z miasta; lecz ci odzyskali miasto i zewnętrzną część twierdzy. Potem chciał tureczyn znów kapitulować; ale grecy przystąpić na to nie chcieli, aż twierdza przez turków opuszczoną nie zostanie; co też według naypóźniejszych wiadomości, i nastąpiło.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 18 apryla rubel srebrny 3 rub 81 kop., czerwony złoty nowyr. 11 kop. 60, stary r. 11 kop. 40, imperyal r. 37.

Pozwólono drukować. Z polecenia JW. Wójennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 23 Kwietnia Roku 1823 v. s.

Wezwanie stron.

1. Dekretem Akcessoryynym Sądu Ziemskiego Ptu. Wileńskiego jeszcze r. 1815 junii 1 dnia zapadłym, w skutek poprzedzonych Remiss Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego drugiego Departamentu, między JO. Xiężną Maryą z Xiążąt Sapiehow Puzyniną Starościna Szaternicką Dziedziczką dobr Korzyści Rakanców i dalszych attynencyow w Powiecie Wileńskim sytuowanych, a kredytorami oney czyli, possessorami, już to zastawnemi już też tradycynemi i dalszey natury z wielorakich źródeł poosobnie a jednoczasowie były przeznaczone właściwe do natury sprawy ku powiększeniu masy izamknięciu oney akta Inkwizycyi Kalkulacyi i weryfikacyi, etiam pod niestanność którejkolwiek strony do wyexpedyowania zadeterminowane, które gdy niedoszły, a bez onych gdy sprawa ostatecznie rozebrana bydyz niemogła, Sąd przeto Ziemski Ptu. Wileńskiego przez dekret roku 1823 januaryi 26. dnia ogłoszony, między dalszym postanowieniem, wedle zgodnego stawających stron żądania do rozpoczęcia in fundis pomienionych aktow fixe termin dnia 17 julii roku bieżącego zaznaczywszy, powodem ubyłych urzędników, nowych zapisał i przeznaczył. A że wprzeciągłości czasu nastąpiła possessorow przemiana, żeby interesowanych stron, i uprzednich tychże possessorow, dożyć mogła wiadomość o potrzebie assystowania takowymże aktem (którym i kredytorowie ręczni dla zwiększenia funduszu i onych ocalenia ze strony swej czynić mogą) przez gazetną awizacyą wezwać zadeterminował. W skutek czego, że w założonym terminie dnia siedmnastego julii roku terażniejszego miejscowe akta ze wszystkich stronami bądź w stanności bądź w niestanności którejkolwiek strony in fundis majątku Korzyści spełnionemi będą, a po onych w Sądzie Ziemskim Wileńskim już oczewista z kredytorami i debitorami nastąpi rozprawa, dla zawiadomienia wszystkich interessowanych, niniejsza trzykrotna wydaje się awizacya.

W ogrodzie P. Strumilly znajdują się już świeże ogórki.

1. W sprawie konkursowej między kredytorami zeszłego Ignacego i żyjącej Józefaty Piaseckich Chorażych b. woysk pols. oraz debitorami massowemi ustanowiony w Sądzie Ziemskim Wileńskim ostateczny dekret, że dnia 5 następującego mca maja roku 1823 w Izbie Sądowej ogłoszonym zostanie, interessowane strony przez niniejszą zawiadamiają się awizacyą.

1 Pan Löffler Dentysta ma honor Szanowney Publiczności donieść, iż obrał sobie mieszkanie na ulicy Zamkowej w domie WJP. Gutta aptekarza.

2. W wiegarni uniwersyteckiej znajduje się do przedania: Kalaidakusticon. Divertissement musical pour les amateurs du Forte Piano renfermant plus de 214 Millions de Valces. Cena 1 r. 85 cop. srebr. czyli 12 zł. 10 gr.

2 Excerpt z Protokołu Potocznego Ziemskiego Ptu Sluckiego w dacie pon. tej zapisanego o-

świadczenia, et corundem pod pieczęcią tegoż powiatu stronie potrzebujący jest wydan.

Roku 1823 dnia 24 miesiąca februaryi, przed aktami Ziemskimi Ptu Sluckiego i całą powszechnością, oświadczenie, wspólnie z manifestem, imieniem Ur. Karoliny Krajewskiej Assessorowej Mińskiej, przy assystencyi męża WJPana Antoniego Krajewskiego Assesora, przeciwko successorom po zesłym Karolu Ronzym aptekarzu Nieswiskim, i jego wszelkiego tytułu kredytorom, za jakimikolwiek bądź inskrypcyami, obligami, dokumentami, czy donacyinemi pretensyami, do funduszu zesłego Karola Ronzego mających, i za jakimkolwiek bądź przewodem prawa, w tradycyach, extenuacyach, czy inekwitacyach, fundusz po rzesonym zesłym z tego świata Ronzym (mianowicie kamienicę w mieście Nieswiżu, w oney aptekę ze wszelkimi lekarstwami i naczyniami, oraz ruchomością i sprzętami, również tegoż i folwark dziedzictwa Ronzego, w territorium miasta położenie mający czy też za testamentem, lub zapisem, possydujących i possyduwać mających, jako też przeciwko WJPani Ronzynie aptekarzowej, żony zesłego, dziewiątej klasy aptekarza Karola Ronzego, żadnego wniosku do masy funduszu dla zmarłego męża nieprzynoszącej, z referencyą do oświadczeń w wielu subssaliach prawnie poczynionych, i rozpoczętego w komisyyi dla rozstrąszenia interessow po zesłym Xięciu Dominiku Radziwille Ukazem Najwyższym ustanowionej, processu do zapadłych, i nastać mających, w oney komisyyi dekretow, jak równie, do wszelkich dowodow, i obligacyiniego dokumentu, cum omni evictione, na 20,000 zł., czyli 3,000 rubli sr., oświadczający się, w roku 1815 upłynionym wydanego, zanoszą się wrzeszy następney oto: iż zesły Karol Ronzy zostawszy oświadczający się winnym powiedzianą sumę 3000 rubli sr., a niemając czem oddać in paratis w roku 1815, wydany sobie od JW. Chodźki byłego Prezydenta Sądu Gł. Guber. Min. i plenipotentu masy, po Xięciu Dominiku Radziwille dokument obligacyiny, na tę ilość rokognoskowany, oświadczający się, w sposobie zaspokożenia, czyli też opłaty należności przelał, i przelewnym tymże dokumentem, pewność uzyskania rzeszoney summy i ewikcyą na wszelkim swym majątku zabezpieczył, jakowej summy nietylko że dotąd opieka i prokuratoria masy funduszu po zesłym Xięciu Radziwille nieopłaciła, owszem bardziey pozyskując zesłego Karola Ronzego przed Sąd Komisyyi Radziwillowskiej, z aditacyą oświadczający się, dowodzi nielegalność obligacyinemu dokumentowi, czyli fałszywie podane przez zesłego Ronzego rachunki, z których wynika oblig, przeto ani kapitału, ani procentu, przez siedm lat oświadczający się, iż Opieka i Prokuratoria nie oddaje, co wynosi górą na 30,000 zł. srebrnych, przeto oświadczająca się mając dług pierwszy, aby nie tracila na prawie, naysolenniey protestuje, że jako takowy pomieniony dług z zupełną ewikcyą, oparty na wszelkim majątku Karola Ronzego, tak całą należność i straty, oraz procederowe expensa do funduszu jego, czego massa Radziwillowska nieopłaci przez prokuratoryą, obraca, i na onym, oraz tych którzy takowe zapossydowali, poszukiwać będzie, a wszelkie zapisy, testamenta, donacje, przez zesłego Ronzego ku krzywdzie oświadczający się, i nieprawnie poczynione, za nieważne uznaje, ogłasza, i wszelkim kredytorom, i pretensorom, etiam za konwikcyami interwencyą w dopominkach zapowiada, jakowe oświadczenie oddając do akt Ziem. Ptu Sluckiego, własną podpisuje ręką, i one żądam mieć umieszczone dla opublikowania, w Kuryerze Litewskim Gazety Wileńskiej. U tego oświadczenia podpis następny, Jan Szysztowski.

Zgodziłem z Protokółem potocznym Ignacy Kuncewicz Regent Ziem. Ptu Sluckiego.

Roku 1823 marca 3 dnia: Takowe oświadczenie dozwala się przyjąć do Redakcyi Kuryeru Litewskiego gazety Wileńskiej.

Maciej Bulhak Podgodek Z. P. Sluckiego.

2. Na urzędzie Ziemskim Ptu Wileńskie-
go, WJPan Thadeusz Rewieński były Sędzia
Graniczny Wileński uroczyście manifestuje
WW. JPaństwa Ignacego i Teresę z Reutlow
Byczkowskich Sędziów Granicznych Wileńskich
oto: obżałowany Byczkowski w roku 1806 dnia
1 xbra dokumentem swoim zrzecznym w Ak-
tach Grodu Wileńskiego na dniu 24 tegoż ro-
ku i miesiąca przyznany, ustąpił possessyą
emphiteutyczną Starostwa Jankun w ptcie Wi-
leńskim położonego, na osobę żony swojej ob-
żałowaney Teresy Byczkowskiej, która w ro-
ku następnym 1807 miesiąca apryla 25 dnia
podpisanym a 28 eorundem w Grodzie Wi-
leńskim przyznany dokumentem przelewnym,
służące sobie prawo emphiteutyczne, i posses-
syą Jankun lat 29 po wyliczeniu i odebraniu
gotowej summy rubli srebrnych 6,000, oraz
po osobnym wynagrodzeniu pokazanych pre-
tensyow i nakładow, transfundowała na osobę
żałącego się Rewieńskiego, i przez dokument
własny przyjęła obowiązki (jak wyraża jej pra-
wo w słowach: „Z powodu wyszłego Naymi-
łościwszego Ukazu, i przezeń dozwoleń sub-
arendowania tegoż Starostwa, za wiadomością
Skarbową, stosując się do tegoż Ukazu rze-
czone Starostwo z jego własnościami cedować
za wiadomością i zezwoleniem Skarbu posta-
nowiłam, jakoż mając jeszcze za przywilejem
wyżey datowanym lat 29 czasu dzierżenia,
gdy za erekcyę wszystkich budowli, i ulepsze-
nie tego Starostwa zapłacone przez nas WJPa-
nu Bobanowi rubli 6,000 WJPan Tadeusz Re-
wieński Regent Ptu Suck. mnie powrócił, i
zupełnie za moje wydatki na dobro tegoż Sta-
rostwa łżone uspokoił, przeto ja Byczkowska
Starostwa Jankuniska possessyą Starostwa Jan-
kunskiego za przywilejem do zupełności lat
pięćdziesięciu należną lat 29, z całą tego Sta-
rostwa obszernością, z poddanemi, intratami,
i ze wszystkiemi nakładami, owo zgola z tém
wszystkiem, co do tego Starostwa należy, na
osobę WJPana Rewieńskiego zrzekam się, ce-
duję, i przelewam, rządzić, dysponować etc.
temuż W. Rewieńskiemu wolność nadaję, z o-
płacenia summy 6,000 rubli srebrnych W. Re-
wieńskiego kwituję, salwy zwrótu do tegoż
Starostwa, mnie, mężowi mojemu, i sukcesso-
rom naszym niezachowuję, warunki obowiąz-
ki z ewikcyą przez WJPana Bobana w doku-
mencie nam od niego wydanym opisane, w ca-
łem ich brzmieniu W. Rewieńskiemu przele-
wam i przenoszę, i toż Starostwo do dzierże-
nia W. Rewieńskiemu oddaję, o potwierdzenie
tego mojego ustąpienia, gdzie należy wystarać
się podług przepisanych stopniow przyrzekam
etc.“ Żalący się Rewieński obezpieczonym
będąc i wypłatą całkowitey summy jak się u-
mówił, i z której został tymże dokumentem
pokwietowany, jak równie zaręczeniem tak moc-
nym przez dokument przyznany, że obżałowa-
na Byczkowska za wiadomością i zezwoleniem
Skarbu wydała cessyą, oraz że o approbatę
takiey subarendy gdzie należy wystara się, i
nakoniec że ewikcyą odpowiednią dwóletnim
intratom z pełnym oney walorem przelała, nie-
mógł się spodziewać, aby obżałowani Byczkow-
scy oboje razem postąpili w przeciwność Uka-
zowi 1806 roku dnia 17 junii o prawidłach
arendownych naywyżey konfirmowanemu, i
własnym obowiązkom przez dokumenta przy-

znane przyjętym i zaręczonym. Czas odrzył
co innego, to jest: że obżałowani Byczkowscy
zapewnionej przyznany dokumentem appro-
baty, na odstąpienie Jankun dla Rewieńskiego
niezyskali, a tak wielką wzięwszy gotową sum-
mę, przekazanego prawa emphiteutycznego i
wyścia lat 29 subarendowaney possessyi Jan-
kun nie zabezpieczyli, przez co narazili na
mnogie koszta, i w ostatku na to: że majątek
Jankuny jako bez approbaty na Skarb odebra-
nym został. A gdy po odjęciu possessyi Jan-
kun z ogólnym tego folwarku nlepszeniem, bu-
dowlą i posiewem, w roku 1820 od żalącego
się Rewieńskiego; Skarbowa Litew. Wileńska
Izba nową ogłosiła licytacją, w tę porę W.
Konstancya Rewieńska żalącego się żona, je-
dynie w celu ochronienia znacznych awansow
na gospodarckę i nową budowlę w tym mająt-
ku wyłożonych, jako przed rozwiązaniem je-
szcze cessyi na Jankuny służącey, położyła
swój własny załob czyli ewikcyą w gotowych
pieniędzach; Jankuny zaliczyła, i podnio-
sła wyżey nad dawne dochody co rok po ru-
bli srebrnych 198 kop. 78. Którą licytacją
Rządzący Senat Naywyższym Ukazem roku
1820 miesiąca septembra 30 dnia wydanym
utwierdzić raczył. O ważność zaś prawa emphi-
teutycznego poszła rzecz do rozwiązania w
Ministerstwo Finansow, gdzie JW. Minister
Finansow Ukazem roku 1822 miesiąca junii 3
dnia wydanym postanowił w słowach: „A za-
siem dzierżawu Jankuny ostawił w nastoja-
czczem sodierżaniu u szlachcianki Rewieńskoy,
bez wsiakoho i zplotymych jeju w Kaznu do-
chodow, w upłatu oznaczennoy niedoimki za-
czeta, po tomu czto Byczkowskije peredaczeju
sieho imienia w sub arendu, naruszili Wyso-
czaysze konfirmowane w 17 dzień junia 1806
hoda arendnyja prawa i potierali czrezto
wsie swoje na onoje imienie prawo.“ Na tako-
wym Ukazie stracili obżałowani Byczkowscy
swoje prawo z własney winy. Lecz obok z mo-
mentem wydania na osobę żalącego się Rewień-
skiego cessyi prawa emphiteutycznego, przez
własny także postępek i niezyskanie appro-
baty zruynowali exekucyą ustępczego doku-
mentu, bo niespełnili przyjętych obowiązków.
A zatem w rzeczy tak widoczney i czystey nic
zgola ostonić ich nie może od powrótu żalące-
mu się Rewieńskiemu wziętey summy z pro-
centami dotąd we dwoje wynoszącemi, i od wy-
nadgrożenia wszelkich szkod i strat poniesio-
nych. Nadto Ukaz Rządzącego Senatu w ro-
ku idącym 1823 dnia 1 februaryi za N. 3,123
do Skarbowey Litewsko Wileńskiej Izby na-
desłany wyraża: że Rządzący Senat pierwszym
swym Ukazem 1820 roku dnia 30 7bra raczył
utwierdzić licytacją Starostwa Jankun za Re-
wieńską i polecił Skarbowey Wileńskiej Iz-
bie wydać arendowny dwónastoletni kontrakt,
za ogłoszeniem zaś upadku prawa emphiten-
tycznego Rządzący Senat na prośbę teyże Re-
wieńskiej raczył ją uwolnić przez słowa:
„Prykazali wysze złożennoje Hospodyna Mi-
nistra Finansow mnienije o uwolnienije szlach-
cianki Rewieńskoy od zakluczenija s nieju kon-
trahta na sodierżanije dierżawy Jankun, na
izjaśnienom w tom mnienij osnowanij utwier-
dit.“ W takim stanie interessu, sprawiedli-
wość sama wskazuje szukać repetycyi i powró-
tu na obżałowanych Byczkowskich tych pie-

niędzy, które jedynie w nadziei istnienia prawa emphitentycznego przez lat 3 nad dawne dochody zostały podwyższone i wypłacone, to jest rubli srebrnych 596 kop. 34 oraz o dalsze koszta i straty. Ze zaś obżałowani Byczkowscy pokonani własnymi opisami i obowiązkami których niewypełnili. Pokonani także siłą Ukazu 1806 roku dnia 17 junii o prawidłach arendownych konfirmowanego, przeciwko któremu z własney winy wykroczyli; nakoniec pokonani Ukazem JW. Ministra Finansow roku 1822 dnia 3 junii wydanym, który wyjaśnia spełniony przez obżałowanych postępек przeciwko prawu, i unieważnia ich do Jankuńskiej possessyi władność, wreszcie pokonani Naywyższym Ukazem Rządzącego Senatu w roku idącym 1823 dnia 1 febr. nastalym, że Rewieńska z ręki Skarbu zostawała na possessyi w Jankunach i dopiero jest od teyże dzierżawy uwolniono. Jednak wbrew temu wszystkiemu i samey prawdzie idąc, odbiegają od należney satysfakcyi, co bardziey niepokazując na żalącego się Rewieńskiego i jego żonę w najmnieyszym względzie dla siebie zawnienia, czują przyjemność krzywdzić opinią żalących się, brać się do wszelkiej niesłuszney prosekucyi, i niewinnie wciągać do pieni nastpney żonę żalącego się W. Rewieńską. Taki krok niezgodny ani z widocznym rzeczy stanem, ani ze słusnością nietylko na Sądzie Publiczności, lecz i w każdej magistraturze nie zjedna obżałowanym Byczkowskim zalety, i to pobudza żalącego się Rewieńskiego publicznie nawzajem odkryć, jakiego doświadczył od obżałowanych Byczkowskich zawodu, i jaką ma u nich należność podług ich własnego opisu, o którą własność swoją, o szkody i straty, równo koszta i krzywdę w miejscu należnym wedle porządku prawa że się dopomnieć nie zaniedba, oświadcza, i wszystkie obżałowanych Byczkowskich nieprawne działania manifestuje, oraz o poświadczenie wolności podania do Gazet Kuryera Litew. ninieyszego manifestu Sąd upraszając, własną ony podpisuje ręką. Działo się w Wilnie roku 1823 miesiąca kwietnia 6 dnia. Thadensz Rewieński były Sędzia Granicz. Wileń.

1823 miesiąca kwietnia 16 przed Sądem Ziemskim Powiatu Wileńskiego stanawszy obecnie Regent Ziemski Zawileyski WJP. Michał Tynkhauz ninieysze oświadczenie dla wpisanania do protokołu podał, które że przyjęte i zapisane oraz w Kuryerze Litewskim może być zamieszczone, Sąd Ziemski Wileński zaśwadcza. Prezydent Ziem. Ptu Wileń. Michał Sawicki. Wileński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński. Sędzia Ziem. Wileń. Jan Pisanka. Regent Zieńskowicz.

2 Niżej podpisany awizuję; iż otrzymany został przezemnie i moją żonę dnia 16 aprila b. r. 1823, na Star. Gierstonie Josielowiczu Beyraku oczewisty dekret w Sądzie Magistratu Wileń., wskazujący r. sr. 239 kop. 66³/₄, tudzież as. r. 200, z terminem oddania 10 julii 1823 roku, a w razie nieopłacenia, z wolną extenuacją kamienicy w Wilnie leżącej na ulicy Zmuydzkiej, należney do debitora, jego wszelkich dalszych funduszow z wyprzedazą ruchomości i z wzięciem samey osoby na publiczny wyrodek. Celem więc przecięcia zawładania tegoż majątku przez kogo innego, czyni się ninieysza dla Publiczności awiza-

cyą. W imieniu swoim i żony podpisuję. Antoni Siewruk.

Takową awizacyą może redakcyą w Gazecie umieścić. Wincenty Malinowski B. M. W.

Oświadczenie.

2. Treść oświadczenia zapisanego w aktach ziemskich wileńskich na dniu 10 kwietnia terażnieyszego roku przez Sędziego Nowogrodzkiego Józefa Kobylińskiego, w obronie od niewłaściwego poszukiwania ze strony W. Stolnika Troc. i Kawa. Józefa Wazgirda, wyrażonego szczegółowie w zapozwie edyktałnym przed Sąd Exdywizorski w dobrach Alexandryi w Gubernii Mńskiej powiecie Dziśnieńskim odbywający się, jakowym zapozwem powołany został niewłaściwie do Sądu Exdywizorskiego wyżey wzwienionego i Sędzieja Kobyliński z powodu: iż ma we władaniu swoim starostwo Mereckie, oraz miasteczko Merecz, w którym do niejakićsi placow, domow, gruntow, i jezior, oraz sum nazwanych dopłatkowe, W. Stolnik Wazgird formuje pretensyą; jakowe poszukiwanie, że jest nieprawne i niewłaściwe, Sędzia Kobyliński w oświadczeniu wyżey datą wzmienionem pojąsnit, i pretensyą W. Stolnika Wazgirda zbijające dowody obszernie wypisał. Zastrzegł oraz, że za niewłaściwe powołanie do Sądu, i narażenie na koszta tenże Sędzia Kobyliński kar przepisanych prawami poszukiwać nieomieszką. Broniąc zaś własność Skarbową od niewolnego poszukiwania należne otem przedstawienie do władzy rządowej uczynił. Oświadczenie takowe przez Ł. Sędziego Granicznego Nowogrodzkiego podpisane i do protokołu akt Ziemskich Wileńskich na dniu 10 ter. mca przez niżej podpisanego podane, a przez Rejenta Zienkowicza poświadczone, i do zamieszczenia w gazecie Kuryera Litewskiego pisemnem dozwoleństwem Sędziego Grodzkiego Wileńskiego Karola Romanowicza upoważnione; interesowane strony w aktach Ziemskich odczytać raczą, i na ten cel ninieyszy wypis treści takowego oświadczenia do publiczney wiadomości przez gazetę podaney, z polecenia aktora podpisałem. w Wilnie dnia 17 kwietnia 1823 roku. Józef Kolb Regent Głównego Komitetu potrz. woy.

Takowe oświadczenie w Kuryerze Litewskim może byćdż umieszczone. Jan Pisanko Sędzia Ziem. Wileń.

2. W Domu W. Korwela za klasztorem PP. Wizytek przy ogrodzie spacernym znaydują się pokoje do najęcia na cale lato lub miesięcznie ze wszystkiemi wygodami. O cenie dowiedzieć się można u właściciela domu.

2. M. Blumenreich nadworny Szweryński Optykus, ma honor szanowney Publiczności donieść, że znajome i najlepszego gatunku instrumenta optyczne, a mianowicie okulary dla wzroku osłabionago, ze szkła koronnego i tak nazwanego flintglas, ma do zbycia. Ponieważ zaś wszystkie jego szkła, ściśle podług prawideł stuzki są szlifowane, żaden więc z kupujących, pogorszenia wzroku, co po więkkszej części Norymberskie i fabryczne ciągną za sobą obawiać się niema potrzeby. Znaydują się nadto u niego lornetki pojedyncze i podwójne, perspektywy teatralne, zwierciadła wklęste i wypukłe, lunety, termometra naj-

akuratniejsze i t. p. Przytém za cenę pomierną przyymuie do reparacyi wszelkiego gatunku narzędzia optyczne. Mieszka w domie Michela, na przeciw Ratusza.

Przedaż Koni.

2. Koń kareciany rosły kasztanowaty, oraz wierzchowe należycie wytresowane 4, za pomierną cenę są do zbycia w domie W. Buczyńskiego Prezydenta na przeciw Bosacek, basztarda zaś już używana ale letka i pakowna do podróży u fabrykanta Ruchackiego w domie JW. Tyszkiewicza pod Trocką Bramą.

Dzierżawa pocztowych stacyi.

2 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na wzięcie w dzierżawę wszystkich w Mińskiej Gubernii pocztowych stacyi od 1 stycznia 1824 do tegoż dnia 1827 roku, będą się odbywać targi pierwsze dwa w powiatach, a mianowicie teraz. 1823 roku.

	Czerwca	Lipca
W dzisieńskim powiecie	- - - 1 -	2
Wileyskim	- - - 4 -	5
Borysowskim	- - - 7 -	7
Mińskim	- - - 9 -	9
Ihumeńskim	- - - 12 -	12
Stuckim	- - - 15 -	16
Bobruyskim	- - - 18 -	19
Rieczyskim	- - - 21 -	21
Mozyrskim	- - - 23 -	23
i Pińskim	- - - 25 -	26

a trzeci ostateczny w Skarbowey Izbie augusta 17 i dla przetargu 20 tegoż augusta; a zatem i razą życzący przybywać na wyżej oznaczone terminy, pierwsze dwa do powiatowych miast do Marszałkow, a na ostatni kończący do Skarbowey Izby z dostatecznemi kaucyami. Dnia 31 marca 1823 r.

Sekretarz Arcimowicz.

A r e n d a.

2. Kommissya Sądowa educacyyna dla Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej w Krzemieńcu ustanowiona, uwiadamia PP. Obywateli, iż na trzyletnią arendowną posesyą dóbr edukacyynnych części wsi Czemerowiec Guberni Wołyńskiej w Powiecie Kamienieckim leżącej, odbywać się będzie w miejscu zasiadania Komisji niniejszey w dniach 21, 23 i 25 maja r. b. 1823. publiczna licytacya. Część pomieniona wsi Czemerowiec przynosiła dotąd Funduszowi edukacyynnemu roczney intraty r. sr. 370. Posesya zaczynać się ma od dnia 12. czerwca r. b. 1823. Nie będzie zapisanym na licytanta kto nie złoży summy r. sr. 100 lub dostateczney na nią paręki, że się od postąpioney przez siebie przy licytacji summy nie cofnie, i kto nie okaże pewnego własnego funduszu lub ewikcyi na sumę wyrównyującą téy, jaka przy licytacji na roczną Intratę postąpiołą zostanie, a to na odpowiedzialność za dopełnienie kontraktu i pretensye gruntowe. O bliższych warunkach, równie jak o stanie dóbr, każdy będzie mógł zasięgnąć wiadomość w kancelaryi Komisji niniejszey. Dat. w Krzemieńcu dnia 13 kwietnia 1823 roku.

Komm. Sądowy eduk. Raciborowski.

Pisarz Kom. Franciszek Skarbek Rudzki.

P e n s y a.

3 Pensya Panien w Werkach, o wiorst kilka od miasta Wilna założona, i przez dwa lata pod dozorem Pani Kozłowskiej będąca, gdy przez tę samą

miała być już niutrzymywaną, i o tém wielu doniesiono już było; za obowiązek przeto poczytuje się teraz uwiadomić, iż na żądanie wielu Obywateli i odpowiednie ich łaskawemu zaufaniu, taż Pensya żeńska w Werkach będzie się utrzymywać i nadal za wiedzą i pozwoleniem Cesarskiego Uniwersytetu Wileńskiego, pod bezpośredniem jedynie przewodnictwem saméy JPani Teressy z Szyllingów Kozłowskiej, i całkowitem przez nią wyłącznie zajęciem się, tak co do umowy z rodzicami oddających się na pensyą Panien, jako też tego wszystkiego, cokolwiek tylko do jey administracyi ściągac się może.

Dla uwiadomienia zatem Szanownych Obywateli lub Opiekunów, życzących Panny powierzyć naukowemu kształceniu, ma za powinność Pani Kozłowska uprzedzić o warunkach główniejszych i o przedmiotach nauk, jakie na tey pensyi z przynależnym staraniem i pilnością dawane będą.

W a r u n k i.

1) Opłata roczna rubli srebrnych 250, które z woli rodziców z góry na rok cały, lub na pół roku, bez uchybienia opisanego terminu, zaliczane być mają. 2) Mieszkanie, stół, opał, światło, opranie, usługa, słowem wszystkie przynależne wygody, nakładem utrzymującoey pensyą dostarczane zostaną.

Przedmioty nauk dających się na Pensyi Werkowskiej.

1) Religia i nauka moralna. 2) Historye: powszechna, polska i ryssyyska. 3) Jeografia. 4) Arytmetyka. 5) Języki: polski, rossyyski, francuzki i niemiecki. 6) Muzyka: granie na fortepiano i śpiewanie. 7) Rysunki i kaligrafia. 8) Sztuka pisania listów. 9) Tańce i rozmaite damskie roboty. Nadto we dni niedzielne i święte Kapelan dla odprawowania nabożeństwa w kaplicy miejscowej przybywający, zasad religiyynnych nauczać będzie. Za oddzielną także umową, dawać się mogą lekcyje języka włoskiego i graa nina arfie.

3. Niżej podpisana przez ninieyszą awizacyą w Gazetach Kuryera Litew. Publiczność zawiadamia. Iż własny dom dwupiętrowy pod N. 64 na zaulku 1to Kazimierskim położony, w którym wygodnych mieszkań znajduje się siedem, szynk od ulicy, sklepy, stajnie, wozownie, oraz studnia; słowem ze wszystkimi do gospodarki potrzebnymi wygodami, a także nie małym fruktowym ogrodem, do przedania za cenę zł. pol. 26,000 Przeto ktoby życzył z Publiczności takowy dóm nabyć raczy zgłosić się o umowę ony do właścicielki, w temże domie mieszkającej niżej podpisaney. Dat. apryla 15 dnia 1823 roku. Anna Osiecimska.

*Wilno dnia 24 Kwietnia Roku 1823 r. s.**O wyzowie кредитором и должникомъ.*

3. Наслѣдники покойной Генераль Аншефши Графини Софїи Консшаншиновны Помоцкой, скончившейся 12го Ноября 1822го года въ городъ Берлинъ, какъ для разбора и приведенія въ извѣстность дѣлъ ея, такъ и для распоряженія имѣніемъ ошъ нее имъ завещаннымъ, сославиши въ М. Тульчинъ Подольской Губерніи изъ избранныхъ ими особъ полюбовную Коммисію, подъ наблюдениемъ одного изъ назначенныхъ духовнымъ завѣщаніемъ душеприкащиковъ, Главнокомандующаго 2 Арміею Генерала ошъ Кавалеріи Графа Вингенштейна, ошъ котораго симъ и приглашающіся кредиторы и должники покойной Графини Помоцкой являющіся въ упомянутую Коммисію, ошъ припечатанія сего объявленія во всякое время, въ теченіе девяти мѣсяцовъ, первые съ законными докуменшами для учиненія добровольной сдѣлки ошъ удовлетвореніи ихъ прещензій, послѣдніе же для уплаты долговъ. Причемъ объявляющіся, что по прошествіи означеннаго срока, никакія прещензіи, на имѣніи не обезпеченныя принимаемы уже не будутъ, а о взысканіи долговъ предшавишися куда слѣдуетъ. Генераль ошъ Кавалеріи Графъ Вингенштейнъ.

3. Successorowie zmarłej Jenerałowej Anszefowej Hrabiny Sofii Konstantynówny Potockiej, zmarłej dnia 12 nowembra 1822 roku, w mieście Berlinie, równie dla rozpoznania i wyświecenia jej interestow, jakoteż dla rozrządzenia majątkiemъ по niej testamentemъ dla nichъ zapisanymъ, uformowali w M. Tulczynie, w Gubernii Podolskiej, z wybranychъ przez się osób, Kommissyą Polubowną, pod dozoremъ jednego zъ назначonychъ testamentemъ exekutorów, Głównodowodzącego 2gą armiją, Jenerała Kawaleryi Hrabiego Wittgensteina, który ninieyszymъ wzywa kredytorów i dłużnikówъ zmarłej Hrabiny Potockiej, ażeby się stawili do pomienionej Kommissyi, od wydrukowania tego wezwania, w każdymъ czasie, w przeciągu dziewięciu miesięcy, pierwsi zъ prawnymi dokumentami dla zrobienia dobrowolnego układu, ku zaspokojeniu ichъ pretensy; drudzy zaś dla opłacenia długow. Przyczemъ ogłasza się, że po upływie pomienionego terminu, żadne pretensye, na majątku niezabezpieczone, przyjętemi zgola nie będą, a względemъ uzyskania długow, uczyni się przedstawienie, gdzie należy.

*Jenerał Kawaleryi Hrabia Wittgenstein.**Optyczne Instrumenta.*

3. Niżey wyrażony ma zaszczytъ Wysokieму Państwu, Wielebnemu C. K. Stanowi wojskowemu i Szanowney Publiczności ninieyszymъ donieść, iż przybył tu ze składemъ wybornychъ i gustownychъ towarów, które za najsłuszniejsze ceny do sprzedania ofiaruje. Osobliwie zalecenia godzienъ jestъ wielki angielski achromatyczny Teleskop, 31½ stóp. długości mający, na podstawie. Powiększanie tego wielkiego, sztucznie zrobionego, 11 szklami opatrzonego instrumentu jestъ trojakie; najmocniejsze jestъ 485 razy; przemiary szklą obiektowego jestъ 3 cale, który to instrumentъ osobliwie do astronomicznychъ obserwacyi jestъ usposobiony. Oprócz tego znajdujа się u niego także kaźdey wielkości, aż do najmniejszego gatunku, teleskopy, różnego gatunku okulary, a to ze szklą nacycienszego, podługъ regur sztucznie szlifowanego, według potrzeby kaźdego oka; daley okulary nowego wynalazku, przy których zъ największą dogodnością zastłony od słońca i światła się znajdujа; oraz wszelkiego gatunku botani-

czne mikroskopy, szklą powiększajаce, wszelkiego gatunku perspektywy, między któremi całkiemъ nowe achromatyczne, które takъ są urządzone, że bezъ odkręcania szklą, w różnymъ kierunku mogą byдъ używane, perspektywy teatralne nowego gatunku, szklą do czytania, zwierciadła wklęste do palenia i cylindrowe; czarne i białe zwierciadła do miniatur, których także do rysowania używajа, okrągłe i podługowate przyzma, kony i t. p., nakoniecъ nowe wynalezione szklą do strzelania do celu; mikroskopy słoneczne, różnego gatunku, latarnie magiczne i kamera obscura, za pomocą której przedmioty w odległości 8 kwadratowychъ godzinъ odrysowane byдъ mogą. Można także u niego dostać: angielskie mierniki do płótna, przedeie instrumenta do rysunków, i dobrego gatunku wagъ na wino, piwo, wódkę i t. p. Ma też machinę do szlifowania do użycia kaźdego. Nakoniecъ dostać u niego można naynowszego gatunku maszynъ do zaświecania czyli zapalania wъ naywiększey doskonałości. Dobre ułożenie onychъ nie każe się obawiać reparacyi, a powierzchowność mają wъ naynowszymъ guście. Zepsute optyczne instrumenta naprawia onъ za mierną cenę, a jego towary na żądanie do pomieszkania kaźdego zaniesione byдъ mogą. Mieszka wъ domu P. Aptekarza Schuiza, na ulicy Niemieckiej. Konrad Regensburger, Optykъ zъ Bambergа.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Excerptъ zъ protokołu potocznego Ziemskiego Ptу Słonim. oświadczenia, poniżej wypisującego się pod pieczęcią urzędową Ziemską Słonimską roku terażnieyszego 1823 miesiąca februaryi 15 dnia, stronie potrzebującej za N. 47 wydany.

Roku 1825 miesiąca februaryi 15 dnia, oświadczenie imieniemъ WJPana Ferdynanda Borzymowskiego Prezydenta Ziemskiego Słonimskiego czyni się zъ takiej rzeczy. Zeszły Józefъ Ginettъ Sędzia Graniczny Wileński, będącъ administratoremъ majątku Michaliszek pod extynuacyą summy funduszowi edukacyjnemu należney, będący; gdy pokazaney intraty wybierać niemógł, zrobił zъ JWW. i WW. wierzycielami, lokacye na Michaliszkach mającemi, wъ dniachъ 27 stycznia, i 15 lutego 1821 roku konwencyjne dokumenta, przezъ które lokatorowie intratę zъ Michaliszek do Kommissyi edukacyney, i na kościół Michaliszski wnosić się powiną, do summy złot. pol. 17,718 zmniejszyli; po zgonie Sędziego Ginetta, żałcy jako Kawentъ Ginetta, zъ publiczney licytacji wziął wъ administracyą swoję Michaliszki, zъ obowiązkiemъ płacenia corocznie funduszowi edukacyjnemu po fl. 15,000, a na Kościół Michaliszski po fl. 1,718, a takъ będącъ administratoremъ Michaliszek za summę zъ publiczney licytacji postąpioną, lubo niemiałby żałcy powodów wzierać wъ konwencye przezъ zeszłego Ginetta, wъ datachъ powyżej wzmienionychъ, zъ kredytorami Michaliszek zawarte, a dnia 13

oktobra 1821 roku do Akt Grodu Wileńskiego wprowadzone, jednak aby uspokoić tychże kredytorów troskliwość, niniejszym oświadczeniem dla ogłoszenia w Gazetach umieścić się mającym, ma zaszczyt żalcy wszystkich wierzycieli zawiadomić, iż konwencye przez zeszłego Ginetta, z kredytorami w dniach 27 stycznia i 15 februaryi 1821 roku zawarte, a dnia 13 października do Akt Grodzkich Wileńskich wprowadzone, i przy dziele w Kommissyi Edukacyney znajdujące się (skoro tylko Zwierzchność administracyą żalcego utwierdzi) żalcy w stopniu Ginetta wypelni, i wierzyciele skutki tychże konwencyi otrzymać będą mogli, z tym wszakże warunkiem, iż z lasow do użycia kredytorom odstępujących się, drzewo na potrzeby fundi i włościan bezsprzecznie i bez żadney opłaty przez czas żalcego administracyi używanem bydź może, U tego oświadczenia w protokule podpis takowy. Ferdynand Borzymowski Prezes Sądu Ziemskiego Ptu Słonimskiego. Zgodność z protokulem potocznym zaświadczam. Ignacy Nielubowicz Ziem. Ptu Słonim. Regent.

Takowe oświadczenie w Gazecie Kuryera Litewskiego wolno umieścić. Stanisław Jun-
dził Sędzia Ziemski Ptu Słonimskiego.

5. Po śmierci Leona Bratkowskiego, została summa tall. 1,765, zostająca w wiedzy Trybunału Łomżyńskiego w Królestwie Polskim, a należąca pozostałym po nim czterem synom, jako naturalnym sukcesorom; gdy zaś trzy bracia, Piotr, Adam i Antoni Bratkowscy, nie wiadomo gdzie się znajdują, i czy żyją lub nie? Czwarty z rodzeństwa szlachcic Aloizy Bratkowski wiadomości, powziąć nie może; Trybunał zaś Łomżyński jednemu Aloizemu wydać summy nie może; przeto tenże Aloizy Bratkowski wzywa swych braci Piotra, Adama i Antoniego Bratkowskich, aby raczyli łączyć się do odebrania wspólnie spadku po oycu przychodzącego, i w tem celu, aby czy sami czy przez plenipotentow uczynili odezwę do Aloizego Bratkowskiego Gubernii Mińskiej Rzeczyckiego Ptu w dobrach Choynikach przebywającego.

Roku 1823 miesiąca apryla 15 dnia, takową awizacyę Redakcyja może umieścić do Gazet Kuryera Litew. poświadcza. Prezydent Ziem. Ptu Wileńskiego Michał Sawicki.

Oświadczenie.

3. Excerpt oświadczenia z protokółu potocznego Grodzkiego Zawileyskiego zapisanego w dacie poniższej, pod pieczęcią urzędową stronie wydan.

Roku 1823 miesiąca februaryi 10 dnia. Oświadczenie imieniem W. Antoniego Hacıskiego Rotm. Ptu Nowogrodzkiego zapisuje się, mianowicie na W. Leona Bobińskiego Rotm. woysk polskich z zastrzeżeniem całej powszechności. Obżalowany Leon Bobiński w roku 1822 apryla, za summę rubli srebrnych 330 folwark swój dziedziczny Dadeliszki zwany, w powiecie Zawileyskim parafii Daugieliskiej położony, od folwarku Poryngia odłączony, żalującemu ze wszelkimi do jego przynależnościami prawem zastawnem na lat trzy zawiódł, excypując sobie tylko jedną karczemkę, następnie w tymże roku października 21 dnia pożyczając

u żalcego rubli srebrnych 80, za procent od tey summy wypadający pomienioną karczemkę toż prawem zastawnem żalcemu przewiódł; naostatek już obżalony Leon Bobiński traktując z żalcym o wybycie dziedzictwa Dadeliszek, dał powód kredytować sobie więcej jeszcze pieniędzy, i tak srebrem rubli 55 bez hypoteki siódmego procentu żalcy obżalnemu pożyczyl, dopiero gdy Leon Bobiński Rotm. woysk polskich podług słowney intercyzy, przyznanie wieczystego prawa odwleka, a między tém zaciągnąć więcej długa pokatnie usiłuje; ma przeto słuszny powód żalcy Hacıski jego obżaliwszy ostrzedz całą powszechność; aby ewikcyi na folwark Dadeliszki wyż pocytowany, pod żadnym pozorem nikt nie przyymował, na też majątność pieniędzy nie dawał, oney prawem dziedzicznym i zastawnym nabywać, z Leonem Bobińskim układu nie czynił; gdyż żalcy nad walor wzmienionego folwarku już Leonowi Bobińskiemu opłacił. (w protokule podpisano następniej Antoni Hacıski. Zgodziłem z protokulem Ludwik Rasi-mowicz Regent Grodzki Zawileyski.

Takowe oświadczenie może bydź w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczone poświadczam. Kazimierz Grochowski Pisarz Grodz. Zawileyski.

3. Kommissya Sądowa Edukacyyna, dla Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej w Krzemieńcu ustanowiona, uwiadamia PP. Obywateli, iż po niedośćciu licytacji na trzyletnią arendowną possessyą dóbr Edukacyynych połowy wsiów Polemca, Chrypska i Wolki Chrypskiej, w dniach 2gim, 3cim i 4tym kwietnia r. b. poprzedniem Kommissyi uwiadomieniem oznaczonych, odłożyła pomienioną licytacją trzyletniej arendowney possessyi dóbr wyż warażonych w Gubernii Wileńskiej powiecie Włodzimierskim nie opodal od rzeki spławney Bugu i w bliskosci miasta Włodawy leżących, do trzech innych terminow 14, 16 i 18 maja roku idącego 1823 i na wyjście w trzechletnią arendowną possessyą dzień 12 czerwca roku tegoż oznaczyła. Licytacya odbywać się będzie w miejscu zasiadania Kommissyi na dobra pomienione bądź w ogóle, bądź oddzielnie Polemca, a osobno Chrypska z Wolką Chrypską. Przynosily one dotąd funduszowi Edukacyynemu arendowney intraty przeszło rubli srebrnych 1650 na rok. Nie będzie zapitanym na licytanta kto nie złoży summy rubli srebrnych pięciuset, lub dostateczney na nią poręki, w zakład, że się do postą-pionej przez siebie przy licytacji summy nie cofnie, i kto nie okaże pewnego własnego funduszu lub ewikcyi na rubli srebrnych 3000 w odpowiedzialność za dopełnienie kontraktu i pretensye gruntuwa. O bliższych warunkach, równie jak o stanie dóbr każdy będzie mógł zasięgnąć wiadomości w Kancellaryi Kommissyi niniejszey. Dnia 5 kwietnia 1823 roku w Krzemieńcu. Kommissarz Sądowy Edukacyyny Raciborowski. Pisarz Kollegski Assessor Franciszek Skarbak Rudzki.

Oświadczenie.

3. Dnia 30 marca roku bieżącego, do protokółu potocznego Sądu Grodzkiego Powiatu Grodzkiego, w imieniu JW. Augustyny Wawiljewny Alexiejowej, Aktualney Tajney Kancelarzowej i Senatorowej Państwa Rosyyskiego, zostało podane i na mocy plenipotencyi przez W. Benedykta Pawłowskiego podpisane, oświadczenie, cofające plenipotencye od pomienioney JW. Alexejowej W. Franciszkowi Kononowiczowi, b. Chorążemu woysk polskich wydane, i razem zapowiadające poszukiwania pretensyi, na tymże W. Kononowiczu, z użycia tychże plenipotencyi i kommissu w dobrach Nowosiolkach, w powiecie Grodzkim położonych

12stoletnia dzierżawa.

5 Wiadomość Rządu Obwodu Białostockiego 2go Oddziału, o skarbowych majątkach przeznaczonych do oddania z publicznych targów nanowo w 12stoletnią arendowną dzierżawę od 1 czerwca 1823 roku, poczynając targi, zgodnie z przedpisaniem Ministeryum Skarbu d. 16 lutego teraźniejszego 1823 r. za N° 70 nastalem. od arendnych sum podług anszlagow przez były rząd pruski wyliczonych.

Nazwiska Powiatow, Amtow i folwarkow.						ile z nich wchodzi do Skarbu corocznie srebrny z dochodow arendownych:	ile z nich wyliczono podług pruskich anszlagow dochodu, za wyłączeniem niektórych od 1812 r. do teraźniejszego czasu byłych podległych.	Jakiego miesiąca i dnia odbywać się będą targi w Rządzie Obwod u Białostockiego 2go Oddziału.			
						Ruble	Kop	Ruble	K.		
Sokolskiego powiatu.											
Nowowolskiego Amtu.											
Folwark Nowowola z Awalsiem Majewo.						2444	23			Pierwszy termin 2go, drugi 4go, a trzeci i ostatni 7mego maja.	
— — Reszkowce						810	54				
— — Nowinka						296	16				
Kolonija Grochowszczyzna						49	74 ³ / ₄				
						3600	67 ³ / ₄	3590			
Sokolskiego Amtu.											
Folwark Wroczeńszczyzna						51	1 ¹ / ₂	135		Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzecij i ostatni 14go maja.	
Stoykowskiego Amtu.											
Folwark Dubowo						981	91 ³ / ₄	2261	50		
Dubnickiego Amtu.											
Folwark Stołowa Kuznica						1087	72 ¹ / ₂	955		Pierwszy dnia 14go, drugi dnia 18 a trzeci i ostatni dnia 21 maja 1823 roku.	
Janowskiego Amtu.											
Folwark Białystoczek						164	37 ³ / ₄	175			
Kolonija Karczmisko						43	20	280			
w Bielskim powiecie.											
Bielskiego Amtu.											
Folwark Grobowiec pod Bielskiem						954	24 ¹ / ₄	964		Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzecij i ostatni 14go maja.	
Stołowackiego Amtu.											
Woytowstwo Plutycze						8	55	12			
w Drohiczyńskim Powiecie.											
Mielnickiego Amtu.											
Folwark Drohiczyn z Woytowstwami Wolka i Rohowka						1366	28 ⁵ / ₄			Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzecij i ostatni 14go maja.	
— — Kliukowo						143	73				
						1510	1 ³ / ₄	1525			
— — Drohiczyn Benedyktyński z Sitkami						407	2 ³ / ₄	711			
w Białostockim Powiecie.											
Syrażskiego Amtu.											
Folwark Zawyki						2342	60 ³ / ₄			Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzecij i ostatni 14go maja.	
— — Baranki						891	21 ¹ / ₄				
— — Tryczowka						2077	91 ¹ / ₂				
						5311	76 ³ / ₄	6440			
w Bielskim Powiecie;											
Klenickiego Amtu.											
Folwark Kleniki						19,034	94 ¹ / ₄			Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzecij i ostatni 14go maja.	
— — Lada						52	9 ¹ / ₄				
— — Raczki						519	39				
						19,586	42 ¹ / ₂	19,000			
Brańskiego Amtu.											
Folwark Kiersnowiek						2320	55			Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzecij i ostatni 14go maja.	
— — Buynowo						3461	95				
— — Malesze						1087	96 ¹ / ₂				
						6870	46 ¹ / ₂	7220			
Woytowstwo Chojewo						49	30 ¹ / ₂	49	30 ¹ / ₂		
w Sokolskim Powiecie.											
Janowskiego Amtu.											
Folwark Janowo z kluczami Kupisk i Czerkliony						13,941	55 ¹ / ₄	14,145		Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzecij i ostatni 14go maja.	
Chodorowskiego Amtu.											
Folwark Chodorowka						2366	60 ¹ / ₄				
— — Kumiała						3537	14				
						5903	74 ¹ / ₄	8560		Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzecij i ostatni 14go maja.	
— — Polomin						4136	29 ¹ / ₂	5340			
w Bielskim Powiecie											
Bielskiego Amtu.											
Folwark Gołowiesk						4913	15 ¹ / ₂			Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzecij i ostatni 14go maja.	
— — Uzyki						2045	65 ¹ / ₂				
Woytowstwo Bielsk						174	24				
— — Pilki						348	71 ¹ / ₄				
Za dziesięcinę z folwarkow Gołowieska i Uzyk, i za dom w Uroczyszczu Kletno						143	49 ¹ / ₂				
						8125	25 ¹ / ₂	11,205			

A zatem życzący wziąć w arendowną tenutę, który z tych majątkow albo kilka, raczą przybywać z dostatecznemi ewikcyami, odpowiadającemi dwóletniej arendowney z każdego folwarku summie, do Rządu Obwodu Białostockiego 2go Oddziału, dla targow na wyżey przeznaczone terminy;

Na jakich warunkach takowe majątki oddane będą w dzierżawę, o tem, objawiono będzie życzącym, po ich przybyciu do Rządu Obwodowego.

Sowietnik Wróbel.

Sąd Exdywizorski.

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski Dekretem remissyynym Sądu Głównego Wileń. 2go Depart. w roku 1818 mca januaryi 30 dnia ferowanym, i rezolucyą tegoż Departamentu w dniu 6 nowembra 1822 roku nastąpiła na domierzenie satysfakcyi kredytorom zeszłego Adama Ciechanowieckiego Forszmeystra Ptu Wileńskiego wyznaczoney, w terminie z obwieszczenia przypanającym to jest w dniu 10 terażniejszego mca apryla do majątności. Podbrzezia w powiecie Wileń. położonego przybywszy, sądy swoje zareassumował, inwentaryzacyą pomienionego majątku i urządzenie administracji uskutecznił, komportacyą wszystkich dowodow do niniejszey sprawy konkursowey posługiwać mogących na wszystkich stronach do tegoż konkursu należących uznał, do rozmiaru ziemnego Geometrow przeznaczył, a po ułatwieniu kwestyow, akcessoryynemu stopniowi właściwych, Sądy swoje na dzień 16 Mca Julii 1823 roku odroczył — W jakowym terminie iżby tak Kredytorowie i jakiegokolwiek tytułu do majątku pozoszłym Adamie Ciechanowieckim pozostałego pretensorowie, jakoteż osoby masę funduszową wyświecić zdolne, przed tym Sądem ze wszelką gotowością stawali, i swoje pretensye objawili, pod warunkiem zapisania wieczney ammissyi, przez trzykrotną awizacyą w grzecie Kuryera Litewskiego, ostrzega, oraz takową awizacyą w dalszych krajowych i zagranicznych gazetach procedującym stronom umieszczać dozwala. Dat w Podbrzeziu 1823 r. apryla 11 dnia. Franciszek Paszkiewicz Sędzia Ziem. Oszm. Exdywizor Prezydujący.

3. Opieka Dworżańska Powiatu Zawileyskiego podaje do wiadomości publiczney, iż za ukazami Rządu Gubernialnego Litewskiego Wileńskiego na mocy Ukazu Rządzącego Senatowi nastąpiłymi, oddaje się w arendę majątek Serenczany w powiecie Zawileyskim położony do dziedzictwa JW. Benedykta Morykoniego b. Marszałka Zawileyskiego należny, na rzecz zaspokojenia należności Barona Franka. Życzący mieć w posesyi takowy majątek, raczą przybyć do niniejszey Opieki na dzień 23 terażniejszego miesiąca apryla. Dat Roku 1823 miesiąca apryla 12 d.

Wolno drukować świadczyć. Prezes Opieki Zawileyski Marszałek Dworu Jego, Cesarzowskiej Mości Kamer-Junker i Kawaler Hrabia Mostowski.

3 Niżej podpisany awizuję; iż otrzymany został przezemnie i moją żonę dnia 16 apryla b. r. 1823 ogłoszony dekret, wskazujący r. sr. 239 kop. 663 tudzież as. r. 200 z terminem oddania 10 julii 1823 roku a w razie nieopłacenia, z wolną extenuacyą kamienicy debitora, jego wszelkich dalszych funduszow z wyprzedającą ruchomości i z wzięciem samey osoby na publiczny wyrodek. Celem więc przecięcia zawładania tegoż majątku przez kogo innego, czyni się niniejsza dla Publiczności awizacya. W imieniu swoim i żony podpisuję. Dat 1823 apryla 17 dnia. Antoni Siewruk.

Takową awizacyą może redakcyą w Gazecie umieszczyć. Wincenty Malinowski B. M. W.

2. Podaje się do powszechney wiadomości że ktoby życzył mieć pokoje, salły i t. p. malowane w naynowszym guście i deseniach włoskich i francuzkich, raczy się zgłosić do malarza franciszka Valizi, mieszkającego przy

ulicy Zamkowej w domu kapitulnym pod N. 241, którego przyrzeka spieszenie za pomierzną cenę każdego z żądających zadowolnić.

Magazyn mebli i luster przy ulicy Wielkiej w domu Wielmożney Janowiczowey sytuowany, jest do przedania za naysłabszą cenę, a ktoby onych życzył nabydź raczy się zgłosić w tymże domu do handlu Tekli Fiorentinowey.

2. Sąd Taxatorsko-exdywizorski dekretem Remissyynym Ziem. Trockim na rozdział obecnych majątkow wdowy Heleny Jakowlewowey Komisynierowey determinowany, do folwarku Pilekiszek zebrany, przeniósł jurysdykcyą do miasteczka Merecza, gdzie place pod rozdział idące znajdują się, następnie dnia 7 lutego teraż. 1823 roku pod stannością stron wielu wstępne poczynił wyroki, komportacyą do kancelaryi Ziem. Troc. i pomiare zadeterminowawszy, jurysdykcyą do dnia 10 następującego maja odłożył, na który czas iżby wszystkie interessowane strony z pretensyami jawiły się, pod warunkiem zapisać się mającey amissyi zastrzega. Sędzia Ziem. Troc. Józef Rossochacki Exdywizor. Prezydujący Seweryn Godaczewski S. Z. T. i Exdywizor. Józef Sokołowski S. G. T. Exdywizor. Augustyn Łukaszewicz Regent Ziemski.

2. Niżej podpisana przez niniejszą awizacyą w Gazetach Kuryera Litew. Publiczność zawiadamia. Iż własny dom dwupiętrowy pod N. 64 na zaułku sto Kazimierskim położony, w którym wygodnych mieszkań znajduje się siedem, szynk od ulicy, sklepy, stajnie, wozownie, oraz studnia; słowem ze wszystkiemi do gospodarki potrzebnymi wygodami, a także nie małym fruktowym ogrodem, do przedania za cenę zł. pol. 26,000 Przeto ktoby życzył z Publiczności takowy dom nabydź raczy zgłosić się o umowę ony do właścicielki, w temże domie mieszkającej niżej podpisanej. Dat apryla 15 dnia 1823 roku. Anna Osiecimska.

2. Ponieważ Hirsza Zelikowicz Braten w roku ominionym 1822 zapożyczwszy u mnie niżej podpisanego rubli srebr. szesćset Nro r. s. 600 w jakowey summie w roku jeszcze 1822 wydał prawo zastawne na kamienicę swą na ulicy Franciszkańskiej pod N. 360 i sam przez urzędową intromissyą do posesyi doprowadził, lecz słyszeć się mnie daje, jakoby Hirsza Zelikowicz oną chce sprzedać lub w zastaw wypuścić, a zatem przez niniejsze pismo ostrzegam każdego, aby nikt nierobił żadnych układow, jako już ta kamienica do momentu wypłaty summy w górze wyrażoney do niego nie należy. Dat roku 1823 apryla 16 dnia. Jan Zaba b. Prezydent Sądu Głównego Komandor i Kancl.

Roku 1823 mca apryla 16 dnia Redakcyą może umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego poświadczam. Michał Sawicki Prezydent Ziem. Ptu Wileńskiego.